Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26568
Copyright: Admont, Benediktinerstift

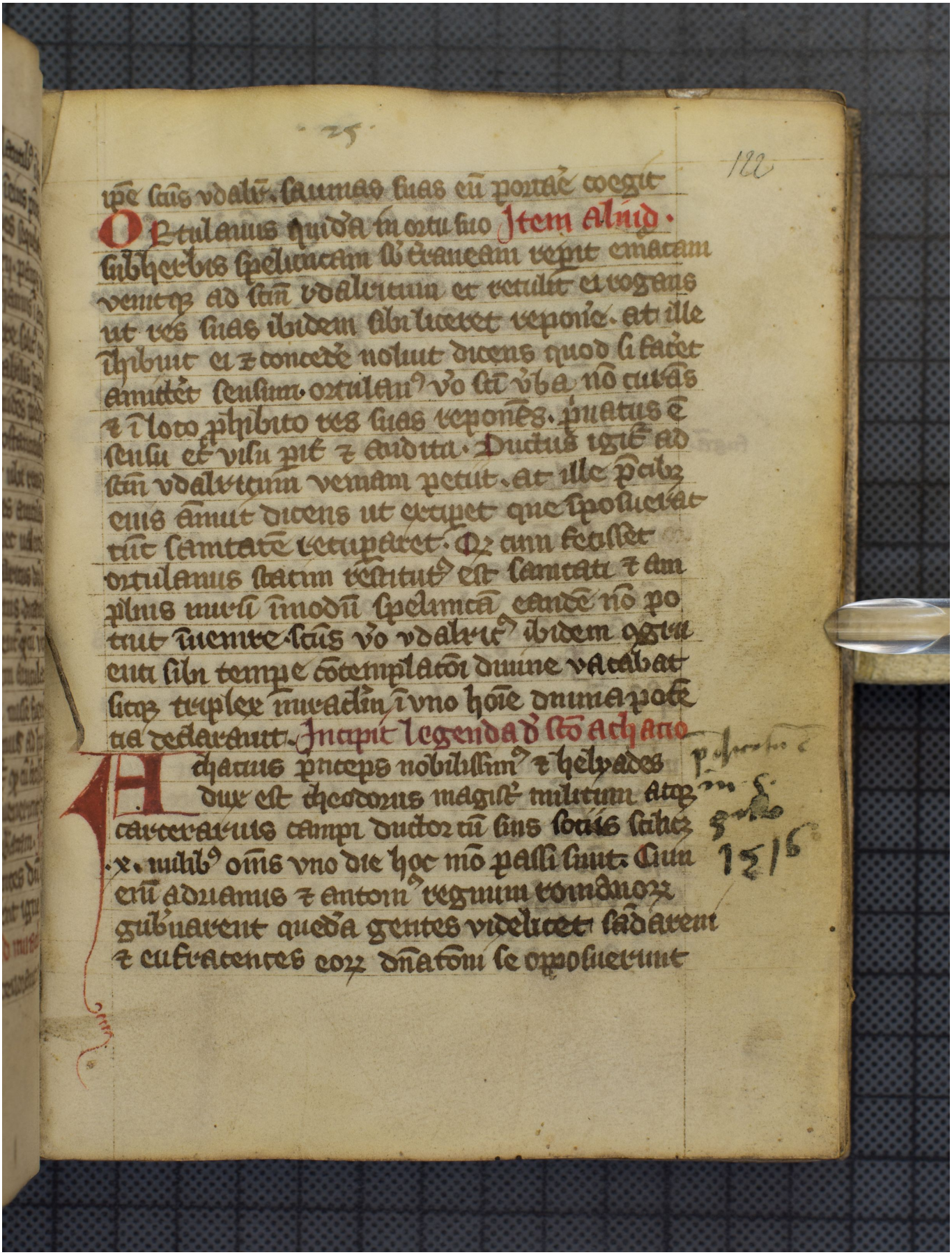

25

122

ipse sanctus vdalric. sanctimonias suas eum portare coegit

Ortulanus quidam in ortu suo Item aliud.
subherbis spelunca sibi construxerat cumque
venisset ad sanctum vdalricum et retulit ei rogans
ut res suas ibidem sibi liceret reponere. at ille
prohibuit ei et concedere noluit dicens quod si faceret
amitteret sensum. ortulanus vero sic vbera non curans
et in loco prohibito res suas reponens. priuatus et
sensu et visu pie et euidenter. Ductus igitur ad
sanctum vdalricum veniam petiit. at ille pater
eius amiuit dicens ut recuperet que sponsuerat
tuit sanitate recuperaret. Qui cum fecisset
ortulanus sibi rem restituit est sanitati et am
plius nunquam in modum spelunca cecidit non po
tuit inuenire. sanctus vero vdalricus ibidem oratio
cum suis temporibus contemplationi diuine vacabat
sicque triplex miraculum in vno homine dominus poten
tia declarauit. Incipit legenda de sancto Achatio

Achatius princeps nobilissimus et helyades
dux est theodorus magister militum atque
certerarius campi ductor cum suis sociis sancti
.x. milibus omnis vno die hoc modo passi sunt. Cum
enim adriamus et antonius regnum commodum
gubernarent quedam gentes videlicet saracenorum
et christianorum eorum dominorum se opposuerunt